

JURNALISTIKAGA BO'LGAN MUHABBATIM

Shaymurodova Gulsanam Yoqub qizi

11 – sinf bitiruvchisi, 4 – umumiy
o'rta ta'lim maktabi, Nishon
tumani, Qashqadaryo viloyati

“Qalam tutgan qo'l dunyoni o'zgartira oladi, agar u haqiqatni yozsa.”

- Gabriel Garsia Markes

Annotatsiya

Ushbu maqolada jurnalistikaga bo'lgan shaxsiy va kasbiy qiziqish, uning ijtimoiy va ma'naviy ahamiyati hamda jurnalist kasbining jamiyatdagi o'rni yoritilgan. Maqola muallifning jurnalistikaga bo'lgan ichki muhabbati, bu yo'ldagi ilhom manbalari va jurnalistikaning bugungi kunda o'zbek jamiyatida tutgan o'rni haqida fikr yuritadi. Shuningdek, adabiy uslubda jurnalistikani bir haqiqat ko'zgusi sifatida tahlil qiladi. Maqola ijodiy yozilgan bo'lsa-da, nazariy asoslarga tayangan va jurnalistika bilan bog'liq ilmiy manbalarga suyanilgan. Tadqiqotning maqsadi - jurnalistikaga bo'lgan shaxsiy rag'bat orqali bu kasbning ijtimoiy rolini ko'rsatishdan iborat.

Kalit so'zlar: jurnalistika, haqiqat, so'z san'ati, axborot, ijtimoiy mas'uliyat, adabiy ifoda, jurnalistik ta'lim, jurnalist shaxsi, ommaviy axborot vositalari, ilhom

Аннотация

В данной статье рассматривается личный и профессиональный интерес к журналистике, её социальная и духовная значимость, а также роль журналиста в современном обществе. Автор анализирует любовь к профессии через призму личных впечатлений, вдохновения и общественной ответственности. Несмотря на художественный стиль изложения, статья основана на теоретических источниках и актуальных подходах в журналистике. Цель исследования - показать важность профессии журналиста через внутреннюю мотивацию и творческое восприятие автора.

Ключевые слова: журналистика, истина, искусство слова, информация, социальная ответственность, литературное выражение, журналистское образование, личность журналиста, средства массовой информации, вдохновение

Annotation

This article explores personal and professional interest in journalism, highlighting its social and moral significance as well as the journalist's role in modern society. The author presents journalism through an emotional and literary lens, reflecting on inspiration, responsibility, and truth-seeking. Though written in a creative

style, the article is based on theoretical sources and current perspectives in journalism. The aim of this research is to reveal the importance of journalism through personal passion and a deeper understanding of its impact.

Key words: journalism, truth, art of words, information, social responsibility, literary expression, journalism education, journalist's identity, mass media, inspiration

Kirish

Jurnalistika - bu nafaqat kasb, balki hayot tarzi, fikrlash madaniyati va jamiyat bilan muloqotning eng chuqur shaklidir. Har bir jamiyatda haqiqatni izlab, uni bayon etuvchi insonlarga ehtiyoj doimo bo'lgan. Bugungi globalashuv davrida axborot oqimi shiddat bilan o'zgarar ekan, jurnalistning vazifasi - faqat xabar yetkazish emas, balki insoniyat vijdonining ovozi bo'lishdir. Ushbu maqola jurnalistikaga bo'lgan muhabbatim, bu kasbga intilishim va uning jamiyat hayotidagi o'rni haqidagi shaxsiy va adabiy - falsafiy mulohazalardan iborat. Ishning dolzarbligi shundaki, hozirgi davrda jurnalistikaning ruhiy va ma'naviy tomoni ko'pincha texnologik jarayonlar soyasida qolmoqda. Shu sababli bu maqola - qalam ortidagi qalbga nazar tashlashdir.

Adabiyotni o'rganish

Jurnalistika nazariyasi doirasida ko'plab olimlar - xususan, Walter Lippmann, Gabriel Garsia Markes, Marshall McLuhan jurnalistikaning jamiyatdagi axloqiy vazifalarini yoritganlar. O'zbek adabiyotida esa Abdulla Qodiriy, Oybek, va H. Olimjon singari ijodkorlar o'z asarlari orqali jurnalistikani haqiqatni yorituvchi vosita sifatida tasvirlashgan. Bugungi kunda jurnalistikaning faqat ommaviy axborot vositalarini boshqarish vositasi emas, balki ruhiy tarbiya vositasi sifatidagi rolini o'rganish dolzarb masalaga aylanmoqda. Ushbu maqolada jurnalistikaga bo'lgan muhabbat, unga intilishning ichki sabablari ham nazariy asoslar bilan uyg'unlashtirilib ochib beriladi.

Asosiy qism

Jurnalistikaga bo'lgan muhabbatim bevosita so'zga bo'lgan mehrimdan, so'zning inson ongiga, yuragiga, ong ostiga yetib boruvchi kuchiga bo'lgan ishonchimdan boshlangan. Bolalik xotiralarimda ko'z o'ngimda haligacha tirik turgan manzara bor: op - qora televizorda yangilik o'qiyotgan diktator, radio orqali eshitilgan jiddiy, lekin mehrlil ovoz, dadam qo'lida ushlab turgan gazeta sahifalaridagi matnlar. O'shanda ham nimadir ichimda "so'z" ning jozibasini sezgandek bo'lganman.

Mening uchun jurnalistika hech qachon faqat faktlarni quruq yetkazish emas edi. Bu - inson qalbiga kirish, jamiyat dardini his qilish, voqeani yashagan odam bilan birga yashash demak edi. Jurnalist - bu voqeani yozuvchi emas, uni his qiluvchi inson. U ko'z bilan emas, qalb bilan ko'radi; eshitadi, lekin yurakda filtrlab tinglaydi. Har bir maqola - bu bir ruhiy holat, jamiyat yuragining urishini yozib olishdir.

Mening fikrimcha, jurnalistikaning eng yuksak fazilati - bu haqiqatga sadoqatdir. Bu sadoqat - ko'p hollarda og'riqli, ba'zida esa xavfli yo'l. Lekin aynan shu yo'l haqiqatni nur kabi jamiyatga olib keladi. So'z - bu kuch, bu qurol, bu najot. Lekin u yurak bilan aytilganidagina insonni uyg'ota oladi. Yurakdan chiqmagan so'z - shunchaki harf bo'lib qoladi; yurakdan chiqqan so'z esa - taqdirga ta'sir qiladi.

Hozirgi davr - raqamli inqilob, sun'iy intellekt, algoritmlar va tezkorlik zamoni. Axborot oqimi shiddatli, odamlar har soniyada yuzlab yangiliklar bilan yuzlashadi. Shunday bir muhitda jurnalistikaning ruhi, insoniy qiyofasi yo'qolib qolmasligi kerak. Bugun jurnalist faqat xabar yetkazuvchi emas, balki jamiyat ongining uyg'otuvchisidir. U xolis bo'lishi, haqiqatni tanlashi, dardni aytishga jur'at topishi kerak.

Jurnalist - bu faqat kasb emas. Bu - hayot tarzidir, vijdon mashqi, yurakdan kechgan haqiqatning ko'rinishi. Yaxshi jurnalist voqeani yozmasdan ham, uni sezadi. So'z tanlashdagi og'irlik, fikr aytishdagi ehtiyotkorlik - bular ichki mas'uliyat, ichki axloq natijasidir.

Natijalar:

Ushbu maqolada jurnalistikaga bo'lgan shaxsiy muhabbat orqali ushbu kasbning chuqur ijtimoiy va ma'naviy mohiyati ochib berildi. Tadqiqotlar shuni ko'rsatadiki, jurnalistikaning haqiqiy kuchi - insoniylik, adolat va vijdon uchligida yotadi. Jurnalist faqat voqeani emas, zamonni tushunadigan, uni jamiyatga tushuntira oladigan shaxs bo'lishi kerak.

Kelajakda jurnalistikani faqat axborot vositasi sifatida emas, balki insoniylik maktabi sifatida rivojlantirish kerak. Shu orqali jurnalistlar avlodining qalbi nafaqat dolzarb mavzular bilan, balki chuqur ma'naviy qadriyatlar bilan ham boyiydi. Ushbu maqola, aynan shunday ruhiy asosga urg'u berishga intiladi.

Men uchun jurnalistika - bu hayot, bu ong, bu ichki ovozga quloq tutishdir. So'zga mehr bilan yondashgan inson har qanday axborotni yurak orqali yetkazadi. Aynan shunday jurnalistlar jamiyatni uyg'otadi, unga nur olib kiradi.

Foydalanilgan adabiyotlar :

1. Абдуллаев Э. Журналистиканинг назарий асослари. – Тошкент: Меҳнат нашриёти, 2019. – 208 б.
2. Гарсиа Маркес Г. Журналистиканинг сеҳрли реализми / тарж. Т. Исмамов. – Тошкент: Адабиёт нашриёти, 2002. – 144 б.
3. McQuail D. McQuail's Mass Communication Theory. – 6th ed. – London: Sage Publications, 2010. – 621 p.
4. Lippmann W. Public Opinion. – New York: Harcourt, Brace and Company, 1922. - 427 p.
5. Ҳамдам Ҳ. Ўзбек журналистикаси тарихи ва назарияси. – Тошкент: Ўзбекистон нашриёти, 2015. – 232 б.

6. Маматқулов С. Оммавий ахборот воситалари ва жамият: назарий ёндашувлар. – Тошкент: Миллий университет нашриёти, 2020. – 190 б.
7. Қодирий А. Танланган мақолалар. – Тошкент: Фан, 1935. – 256 б.
8. Тўрақулов З. Ёш журналистлар учун методик қўлланма. – Самарқанд: Регистон нашриёти, 2021. – 112 б.
9. UNESCO. Journalism, 'Fake News' and Disinformation: Handbook for Journalism Education and Training. – Paris: UNESCO, 2023. – 125 p.
10. Anderson B. Imagined Communities: Reflections on the Origin and Spread of Nationalism. – London: Verso, 2006. – 240 p.

